

TERMS OF SUBSCRIPTION	
	R. C.
In Advance per annum.....	4-00
In Advance per 6 months.....	2-00
In arrears per annum.....	6-00
In arrears per 6 months.....	3-00
Postage extra, R. 1 for India and Rs. 5, Europe.	
CHARGES FOR ADVERTISEMENTS.	
Under 12 lines...per line.....	16
Above 12 lines...per line.....	10
One fourth of a column.....	3-00
Half a column.....	5-00
Three fourths of a column.....	7-00
One column.....	9-00

The Jaffna Catholic Guardian.

கத்தோலிக்குப் பாதுகாவலன்.

PUBLISHED EVERY SATURDAY.

"Nisi Dominus custodierit civitatem frustra vigilat qui custodit eam."

கையொப்பவிகிதம் . ரூ.ச	
ஸ்ரீ க-க்கு முற்பணம்.....	4-00
ஸ்ரீ ம-க்கு முற்பணம்.....	2-00
ஸ்ரீ ம-க்கு பிற்பணம்.....	6-00
ஸ்ரீ ம-க்குப் பிற்பணம்.....	3-00
தபால்தொகுதி இலங்கைக்கு.....	1-00
இந்தியாவுக்கு.....	1-00
விளம்பர விகிதம்	
12 வரிக்குள் வரி-க-க்கு.....	16
12-க்குமேற்படில் வரி க-க்கு	10
கரல் கொலத்துக்கு (28 வரி.)	300
அரைக்கொலத்துக்கு.....	5-00
முக்கூர் கொலத்துக்கு.....	7-00
ஒருகலத்துக்கு.....	9-00

VOL. XVII.

JAFFNA, SATURDAY DECEMBER 17TH 1892

NO. 49

NOTICE TO TEACHERS.

Catholic teachers are hereby informed that the New 3rd. Standard Reader for Vernacular Schools will be ready about the end of March next and the 5th. Standard Reader about the end of January next.

CHURCH NOTICE.

HOURS OF DIVINE SERVICE.

TO-MORROW

AT THE CATHEDRAL.

Mass	5 30. A. M.
"	7 00 A. M.
"	9 00 A. M.
Benediction	5 15 P. M.

AT ST. JAMES'

Mass.	5 15 A. M.
"	6 30. A. M.
Benediction	5 30 P. M.

NEXT SATURDAY.—24th inst. Day of Abstinence and fasting

Telegraphic Summary

The mission to Uganda.

London, December 8th. Colonel J. W. Rhodes and Lieut. Arthur (Rifle Brigade) will also accompany Sir Gerald Portal on his mission to Uganda.

Events at Chitral threatened imbroglio.

St. Petersburg, December 8th. The Russian Press are observant of the events in Chitral. The *Svet* insists that Russia must forestall Britain in obtaining the command of the passes of the Hindu-Kush. The *Novosti* contends that the imbroglio in Chitral does not seriously affect the relations between Russia and Britain, and that the present role of Russia is purely one of observation.

The new French Cabinet.

Paris, December 8th. After various statesmen had failed, M. Ribot succeeded in forming a new Cabinet, in which he himself undertakes the combined offices of Premier and Minister for Foreign Affairs. The rest of the members mostly belonged to the last Cabinet.

The Panama Canal Scandals.

Paris, December 8th. Mr. M. Albert Grevy, Renault, and several others who received cheques, have testified before the Committee of Enquiry that the cheques were for legitimate purposes.

Reported massacre in Central Africa. London, December 6th. Persistent reports are current that the Belgian military expeditions against the slave dealers, under Captains Jacques and Joabert, have been massacred in Central Africa.

The trouble about Baron Reinach's death.

Paris, Dec. 10. Baron Reinach has been exhumed and his body identified, thus disposing of the story that he had absconded. Experts will now examine the viscera to ascertain whether he died from poison or not.

The Panama Scandal.

Paris, Dec. 10. Mr. Oberdorffer, a banker, has informed the Panama Canal Scandal Committee that he received nearly four million francs for working the issue of Panama Canal Lottery bonds and for other purposes.

Bimetallism and the monetary Conference.

London, December 12th. It is agreed that the views expressed by Sir Rivers Wilson and M. Tirard, the latter being the mouth-piece of the Latin Union, have sealed the fate of Bimetallism at this Conference.

Local &c.

His Lordship Dr. Melizan. accompanied by Vennapurai by the Very Rev. Fr. Joulain, the Delegate to the General Chapter, reached Colombo on the 6th. Inst. Next day, His Lordship took train from Colombo to pay a short visit to the Mission of Kurunegala which he had been unable to see on his way down to the Meurapolis. At Kurunegala, finding that the Rev. Fr. Radenac, who had been sent there some time back to try and recruit his health much shattered by the unwholesome climate of Akkaraipattu, would benefit only by a change to a colder climate, His Lordship decided on availing himself of his present trip to Europe to take the sick Missionary along with him. The voyagers left Colombo for Europe on the 11th. Inst. when his Lordship telegraphed a last blessing and adieu to the Fathers and people of Jaffna.—Cor

The Rev. Fr. J. Aloystus has had his Mission enlarged to its former extent, being now Parish Priest of the whole of Akkaraipattu.

St. Patrick's College. The Annual Prize Distribution will take place on Wednesday the 21st Inst. at 5-30 P. M. The friends and well-wishers of the Institution and particularly the parents of the pupils are invited to be present. There will be reserved seats in the Hall for Native Ladies.

Mr. B. A. Maine. This gentleman has been engaged from Monday last in surveying the line between Jaffna and Kankasanturai. Next week he will commence the survey from Jaffna southwards. He is reported to have expressed the opinion that the survey would be completed in a shorter time than was at first thought, from the comparatively easy nature of the country to be traversed.—Cor.

The paddy plants throughout the peninsula have suffered seriously in consequence of the want of rain for about three weeks running. The damage done by the recent drought has been so great and general that no amount of rain will enable the farmers to reap a good crop. The plants in some places have withered away and in others have become stunted in growth for want of moisture. If the drought continues, the farmers say that they will not be able to get much even in the way of straw for their pains. An abundance of rain is now required even for a fairly good crop. The anticipation of a bad harvest leads the local traders to raise the price of grain from week to week.

It has rained copiously in some parts of the district during the last two days.

The local grain supply now falls far short of the demand, owing to the absence of fresh importations. The price of paddy now ruling in the market is Rs. 1.87½ per bushel, and the rate for rice is correspondingly high. The present scarcity is felt not only in Jaffna but in Colombo and many other parts. In fact the whole Island now feels how much it depends for its support on the neighbouring continent.—Cor.

Obituary. I regret to have to notice the death of an old European resident in the person of Mrs. Patterson, which took place on the 12th. Inst. The remains were removed to the Pettah Burial Ground on the following day, when many European and Ceylonese friends and sympathisers were present. The deceased lived in Jaffna for more than 30 years. She lost her husband a few years ago and now leaves behind a daughter and three sons, two of whom are in the management of a Coconut Estate in Pachillapalli.

The Local Board Meeting. advertised to be held on the 13th Instant in the District Court House was not held owing to an unforeseen circumstance—the funeral of Mrs. Patterson which took place on the same day and which was attended by the leading European and Burgher residents, including Mr. Twynam, who was expected to preside at the meeting. The Government Agent has had to leave Jaffna on the 14th Inst. on urgent official business and the proposed meeting stands adjourned *sine die*.

At a large meeting held the other day at Nellore at the instance of Dr. Candiah, retired Medical Officer of the Estates Branch, Mr. Sivapragasam, Medical Practitioner and Mr. Asaipillai, Coach Contractor, it was resolved that it would be inexpedient to ask for a Local Board, as the people are not in a position to bear the additional taxation which its introduction would entail.

There are some intelligent people I have met, who fall in with the view taken by you in your recent article on the subject. The Jaffna people would do well to act up to your advice; and I presume they will have the support of Mr. Twynam who, it is believed, thinks the Jaffnese are taxed too much already to be taxed any more.—Cor.

The Government Agent. Mr. Twynam left Jaffna on Wednesday last with Major Knollys, whom he will probably accompany as far as Karaachi, conferring with him on the establishment of a rural police force for the Northern Province.

Cambridge Local Examination. Among the Jaffna students attending this examination at Queen's House dur-

ing the week, six belong to St. Patrick's College, four of whom got up for the Senior and two for the Junior. A private student presented himself for the Senior and there was one Junior hailing from Batticotta, the chief Protestant College of the North—an event which shows that those local schools with the Indian University programmes are eager enough to send in students for the Cambridge when they can manage to do so.

A Local conversion. We are happy to state that Mr. Frederick Johnpulle, retired Landing Waiter of the Trincomalee Customs and the head of a well-known family in the town was received into the Church on the 10th. Inst. conditional Baptism being administered to him by the Very Revd. Father Rouffiac.

Sessional Papers. We beg to acknowledge with thanks the receipt from the Secretariat of the following papers—1. The Jaffna Railway Survey; 2. The Municipal Councils Bill; 3. The Inventories Bill 4.—The Sanitary Rate Bill 5.—The Surplus Revenue Bill and 6.—Plans of the Mouth of the Kelani Ganga.

Mr. Ramanathan assumed duties as Solicitor-General on the 15th. Inst. Last Friday's *Gazette*, we presume, will contain the appointment of his successor in the Tamil seat.

Railways. For the works and services in connection with railways, as much as Rs. 1,103,763 has been appropriated out of the Surplus Revenues of past years, as recommended by a Sub-committee of the Legislative Council.

A Bar Dinner to Messrs Withers, Layard, Browne and Ramanathan will be given during the Christmas holidays in view of their recent appointments.

Sham fight at Trincomalee. About 900 men from the four men-of-war in the harbour were landed on the 12th. Inst and marched to the rifle-esplanade where they had a sham-fight from 6 to 7 o'clock. His Excellency the Admiral and a number of officers from the ships were present.

The Madras cricket team is to visit Ceylon about Christmas. One match is to be played in Colombo and another in Kandy with the Ceylon cricketers.

Exhibits for Chicago. The Ceylon exhibits for the Chicago Exhibition have been shipped under the superintendence of Mr. Pole Fletcher, the Assistant Commissioner. They consist of between five and six hundred packages, weighing about 200 tons.

Mr. Mathews the late Home Secretary who recently passed through Colombo on his way to India is reported by an interviewer to have given it as his opinion that Mr. Gladstone's Government would last at least two years and that when he gets his Home Rule Bill through the House of Commons and finds it blocked by the House of Lords, he will not appeal to the constituencies on that cry, but will bring in a sweeping Reform Bill.

The Franciscan missionaries of Ecuador are making numerous converts among the Indian tribes of the Province of Zamara, who have till now been all pagans. The converts are erecting churches in their villages and the entire district will soon be Catholic.

The Manning Memorial Fund now amounts to upwards of £6000. The Committee hope to have the "Manning Refuge" for the homeless poor open before the end of winter.

A Telegram from Paris says that the Baroness James Rathchild has been received into the Catholic Church in the Cathedral at Beauvais.

There has been a gradual reduction in the number of Colleges entirely supported by the Madras Government. There are now only three Government Colleges in the Presidency—viz those at Madras, Kumbakonam and Rajahmundry; and it is believed that the last of these will be soon abandoned.

On the 12th October, the 400th anniversary of the discovery of America, the Municipal Council of Bogota, the Capital of the South American Republic of Columbia, by a formal vote, consecrated the city to the Sacred Heart of Jesus. October 12th is henceforth to be a holiday of obligation in the Republic.

Baron Hirsch is said to be not only the richest man now living, but the richest man who ever lived in the world. He is credited with a capital of over a hundred millions and an annual income of six millions sterling.

IT'S GONE, ALL GONE, AND I'M GOING TOO.

For many a year did the same man sweep a certain street-crossing in Hampstead, through all seasons and in all weathers, there he was, sweeping the crossing and taking such gratuities as were given him. Time wore away, and he came to be eighty years old. He appeared at his post no more. A lady district visitor looked him up at his lodgings. What a picture of squalid destitution. No fire, no food, no friends, wife and family he had none—never had. The poor old fellow was perishing of starvation, of want. Some money was raised for his benefit, and he was removed to a London Hospital. Here he lay several weeks sinking daily. One night he was clearly very low. Near him stood one of the hospital physicians and a nurse. Seeing him clutch nervously at his pillow, the nurse, supposing the patient desired to be raised up, put his arm beneath him to perform that service. In doing so the nurse's hand came in contact with an object which he withdrew. It was a dirty little canvas bag tied with a leather string. As it was laid aside the old man perceived what had been done, lifted his skeleton frame partially from the bed and, trembling with excitement, said in a shrill whisper, "Ah my treasure! my treasure! It's gone! all gone, and I'm going too!" and sank back dead. The bag contained £500 in notes—the savings of his miserly life. And he there, dead of starvation, even more than of age. Well, what of it? you say. The wretched old man was better dead than alive. Quite so, but most human events have a moral, a lesson, about them, if we keep an eye out for it.

What, for example, we learn from the following facts?—One night about ten years ago, a man whose name we can furnish, went to bed as usual, apparently in good health and spirits. A few hours later he lay unconscious on the floor. In explanation he stated that he had been seized, suddenly, with a pain of such violence that he was compelled to rise, a pain in the chest. After rising he lost his senses and sank down on the spot where he had stood. His wife aroused by the noise, struck a light and saw her husband in that situation. She afterwards declared he had gone black in the face, and that his eyes looked as they were starting out of his head.

Restoratives were applied which brought him to, but he was not as before. So quickly and unexpectedly do we cross the boundary line between two opposite bodily conditions. It is like stepping from the broad blaze of day into a damp cavern packed with darkness. He felt weak and sick, with a strange "fading" sensation throughout his whole system. His mouth tasted badly, and was filled with a slimy sort of phlegm, his head ached, he was unable to draw a deep breath, he walked with difficulty, and went about his business like a man who is haunted by a paralysing dream.

Perplexed and alarmed he consulted physicians, who prescribed for him, without, however, producing any noticeable improvement. The strong clear-headed man of previous years was gone—changed as by the wand of a vicious magician into the feeble being he now was. Even with this dismal prospect before him his friend travelled not on his mind; in December, 1888, he was faint and bad at tack, gave up his business, and went to bed. There he lay for a weary painful month—thirty days, as long as thirty years of power and occupation. The doctor said there was something wrong with the stomach and bowels.

After he once more rose from his bed he still suffered dreadful pain and could rest neither day nor night. Indeed, some nights he never slept a moment. So weak had he become that when he attempted a short walk he was obliged to abandon the efforts, return and go to bed.

His own words are these:—"To give you an idea how reduced I had become I may mention that I lost over three stone weight and was wasting away. I kept on like this until January, 1891, when Mr. Everson, of Oseod, told me of a medicine called Mother Seigel's Syrup and the good it had done. I tried it and in three days I felt better. Cheered and encouraged by this I continued to use it, with the result that I wholly recovered from my mysterious malady. I am now strong and hearty and business is again a pleasure. The Syrup did me more good in a few weeks than all my ten years doctoring put together." (Signed) Albert Thornlyke, Proprietor of the "Grapes Inn," Church Street, Eye, Suffolk. May 1st, 1891.

What do we learn from this? We learn that while a miserly fool like our crossing-sweeper may starve for money, a wise man with more reverence for his bodily temple, seeks and finds a remedy for a tendency to starvation, induced by disease—that the disease was indigestion and dyspepsia, and the remedy Mother Seigel's Syrup.

நெற்றுவான் சலா, டெடுறு ஓயா, சிம்பு
லன ஓயா, கக்வற்றுன ஓயா, இவைகளுக்
குப் பாலம்போடவேண்டியது.
நெறியுமறா யுய்யாத லிரிந்து பழ்

பிறித்க்கம்தெருவைத்தான்டி. அனூராத புர பேடேனியாதெருவுக்குக் கிழக்காக வடமேல், வடநடு மாகாணங்களின் எல் லையிலுள்ள கலாலயவரையிலே செல் லும். குருணாகலிலிருந்து இதுவரையிலே யுள்ள தூரம் ௪௮ மைல்.

இதில், தெருவாலயா, மீலயா, அம் பாண்போலா இவைகளுக்குப் பாலமிட் வேண்டியுமாம். இவையன்றி வேறும் சி ற்றற்றப் பாலங்களுமுண்டு.

நெயில்பாணையானது கலாலயாவிலிரு ந்து தெருவுக்குக் கிழக்காகச்சென்ற கொ டா எலாவைத்தான்டி. மால்வத்த ஓயா வைக் கடக்கவேண்டும்.

மால்வத்த ஓயாவைத்தான்டி தவரவே வாசுரணையால் சென்று மிகுந்தா லைச்சுந்தியாகக் கடக்கும். இவ்விடத்தி லே அனூராதபுரப் பட்டணத்திலிருந்து ஒன்றைராயசில் தலைமையிலே தக்க ஒரு நெ யில்வே ஸ்ரேஷ்டன் வைக்கலாம்.

மிகுந்தாலையையும் தம்பாவைவாய்க்க டந்து வடதெருப்பாதையைக் கிழக்காக விட்டுச்சென்ற மன்னா மதவாச்சித்தெரு வில் நூம் மைல் வரையிலேயின்றி வடமா காணத்துட் செல்லும். (இன்னும்வரும்)

பொதுவர்த்தமானம்

Rain. மழை-மழைபெய்கிற சிறுசாடை யன்றிப் பெருமழை பெய்கிற கோவலிஸ் லை. நெய்ப்புரிகளெல்லாம் நோய்கொண் டொய்க்குறிக்புடிகின்றன. சென்ற இரண்டு வாரங்களாக எறித்த வெயிலா லே பயிர்களுக்கு நேர்த்த நஷ்டமானது இனி எவ்வளவு மழை பெய்தாலும் நீங்கு வதரிது. இதனால் யாழ்ப்பாணமானது பஞ்சத்தின் வாயிலிருக்கின்றது.

His Lordship Dr. Melizan.— நம்மு டைய மேற்றிராணியாண்டவர்.— நமது மேலீசன் மேற்றிராணியாண்டவர் வெண் ணப்புகைக்குச்சென்று அங்கிருந்து அம லோற்பலியின் திருக்கட்ட சங்கத்துக்குப் புரதிக்ஷியாக கியமிக்கப்பட்டிருந்த யூன் கவரியாரையுச் தம்முடன் அழைத்துக் கொண்டு ௧-௬ கொழும்புக்கப் போய்ச் சென்ற அத்தொன்ற குருணைக்குச்சென் னார். அக்கரைப்பற்றிலிருந்தமையால் தேசவுக்கியக்குன்றி சுகமெற்புறப்பகு குருணைக்குச் சென்றிருந்த நத்தாயசு கவரியாருக்கு அவ்விடத்திலுஞ் சுகமவரு ம்போலில்லாமையால், சயதேசம் சவுக்கிய தத்தைக் கொடுக்குமென்று எண்ணத்தினு லே அவரையுச் தம்முடன் அழைத்துக் கொண்டு சென்ற ககர்வ கப்பலேறி ஐ ரோப்புக்குப் பயணமாயினர். பயணமா ரும்போது குருநாருக்கு அன்பாற பின் னைகளாகிய யாழ்ப்பாணக் கிறிஸ்துவர்கள் சகருக்குத் தந்திமலமாக தமதாசீர்வாதத் தோடுத்துபிரியாவிடைகூறிப்போகின்றார். மேற்றிராணியாண்டவர் கிந்தாயத்திரை யுடன் கம்மிடையே மறுபடி வந்ததேசர யிசுவாக்கன் சகலரும் அழைத்திந்தர்கள் செபத்தில் கினைத்து மன்றமுடவாவேண்டி யது.

The prize distribution at St. Pat- rick's College. பரீட்சைவேலுமுது.— வ ருநிற உகர்வ புதன்சிறுமைய சாயந்தரம் ஐஇமணிபோலத்தொடங்கிச்சென் புத்திரிசி யார் கல்லூரி மாண்க்கருக்குப் பரீட்சை வேலுமுதுக்க கொடுக்கப்படும். மாண்க்க ரின் பெற்றார் இனத்தார் கல்லூரியின் சி னைகிற் உபகாரிகள் சகலரும் தங்கள் ச முகத்தினுலே மாண்க்கருக்கு மகிழ்ச்சியும் உபாத்திமார் ஆசிரியர்களுக்கு உபசாரமும் காட்டவேண்டியது.

The Revd Father J Aloysius.— அ லோடியஸ் சுவாமியாருடைய பீசம்ப்பக்கு அதிகமாய்ப் பெருப்பிக்கப்பட்டது. இப் போது அவர் அக்கரைப்பற்று முழுவதுக் குங் கட்டளைக்குருவாகியமிக்கப்பட்டார்.

Cambridge Local Examination. கே ம்பிரிச் லோக்கைப் பரீட்சை.— இப்பரீட் டைக்கு நம்முடைய சென் புத்திரிபார் கல்லூரியிலிருந்து ஆறபேர் போயிருக்கின் றார்கள். மேல்தரப்பரீட்சைக்கு நல்லவ ரும் தீவிரப்பரீட்சைக்கு இருவரும். யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியிலிருந்து ஒருவர்மா த்திரமே. வேறுகலாசாலைகளிலிருந்து ஒரு வரும் போகவில்லை.

A meeting at Nallore.— நல்லூர்க்கட் டம்.— நல்லூரிலுள்ள கத்தோலிகோ யிலிலே ஊர்ச்சங்கத்தைக்குறித் தாலோதி க்க ஒரு கூட்டம் கூட்டப்பட்டது. அத ற்கு மெஸ். மேர்வின் முருகேசபிள்ளை சார நாயகராயினர். கூட்டத்தார் சகாதரவரி ன்றென்று ஊர்ச்சங்கம் நன்றி என்று இர ண்டையடி மாராய்த்து, பொலிசாரி யிறப் பதிலே கஷ்டப்பட்டு மெற்களுக்குப் புதிய வரிவேண்டும், யாழ்ப்பாணத்திலே வள வுபாய்க்கால் தெருக்களெல்லாம் மிகுந்த

துப்புரவாயிருப்பதினால் சகாதரவரியும் வேண்டாம் ஊர்ச்சங்கமும் வேண்டாமெ ன்று தீர்மானித்து அத்தீர்மானத்துக்கான கியாயங்கையுங்காட்டி ஏசுண்டருக்கு ஒரு மனுப்பத்திரம் கொடுத்தனர். டக்டர் க ர்நையா, டக்டர் கிவப்பிரகாசம், மெஸ், ஆசைப்பிள்ளை, மெஸ். மேவின் இவர்கள் தலைவராய் ஏசுண்டரிட்டுச் சென்றனர்.

Mr F. John Pillai.—மெஸ். எவ்.யோ ண்பிள்ளை—முன்னர் யாழ்ப்பாணத்திலும் பின்னர் திருக்கோணமலை ரேஜிலும் வான் டிங் உவெயிற்றர் உத்தியோகம் பார்த்து இதைப்பற்றி யிருக்கின்ற மெஸ் எவ்.யோ ண்பிள்ளை தாம் புரோட்டெஸ்தாந்தரையா னாலும் தாம் முன்பண்ணியிருந்த வாக்கிங் அணுவளவும் பிசகாது தம்முடைய புத் திரர் புத்திரிகளை கத்தோலிக்கவேத்தி லே வளர்த்து கத்தோலிக்க கல்வியையே ஊட்டி வந்தார். அவரிடத்து விளங்கிய பிரமாணிக்கத்துக்கும் நன்மனைக்கும் சம் பாவனையாக தேவன் அவர் குடும்பத்துக் கு அருளிய ஆசீர்வாதத்தில் அவரும் ப ன்கு பற்றும்படி சித்தமாயினர். அவர் பு ரோட்டெஸ்தாந்து மதத்தைவிட்டு சத்தி யதிருச்சபையிலே சேர்ந்தனரென்பதை மிகுந்த சந்தோஷத்தோடறிக்கின்றோம்.

Local Board assessment.—லோக்க ல்போர்ட்மதிப்பு—தவரவெயிலுள்ள ஊர்ச் சங்கத்தாருடைய கேள்விப்படி தேசாதி பதி சட்டத்தின்படிவந்து சபையாருடன் ஆ லோசனைசெய்து கஅகம்-மனுத்திலே தூ ற்றுக்கு ஐந்து வீதமாக வரியாய்விடப்பட் டு அதிகாரக் கொடுத்திருக்கின்றார். நூற்று கு இரண்டரை மாத்திரம் வரியென்று சொல்லுவார் இத்தகையசொல்வார்களோ யாழ்ப்பாணத்திலும் இவ்வாறு வரிவீதம் ஏ ற்றப்படமாட்டாதென்பதற்கு நிச்சயமெ ன்ன்! வரமுன் யோசித்து அனைகோல வேண்டும். வந்தபின் யோசித்தாவாவ தொன்றில்லை.

The Local Board meeting.—ஊர்ச் சங்ககூட்டம் - யாழ்ப்பாணத்திலே ஊர்ச் சங்கம் வைத்து நடத்துதல் என்றே அன் றே என்பதைக் குறித்து ஆலோசனைபண் ணும்படி. சென்ற ககர்வ சகலருங்கோ டு வீட்டிலே வந்துகட்ட வேண்டுமென் று நம்மேசுண்டர்பண்ணிய விளப்பாப்படி அன்றுகூட்டம் நடைபெறவில்லை. ஏ னெனில் மெஸ். பெற்றெருஷத்துமையு டைய மணியிலிருந்து அன்று சாயந்தரம் பிரேதசேமம் நடக்கவேண்டும் யிருந்தமை யாலாம்.

The rice riot.—அரிசிக்கலிபி.—கொ ளும்பிலே வியாபாரிகள் அரிசிலிலையை அ திகமாக ஏற்றி விற்றிருக்கிறார். ஒருவருள் ளுர் ஒன்று உரு சதமாகவும் விற்றுவன. இ தனலே சனங்கள் வந்து குழப்புகிறார்கள். கொள்ளையடிப்பாடுபாடுகின்றதென்ற பயத்தினாலே வியாபாரிகள் கதவகூட்டிப் பட்ட பொலிசரை யுதவிக்கேட்டார்கள். இ தற்கிடையிலே கல்வெறியும் கலகமும் வ ருவதாயிருந்தது. பொலிசர் வந்து கூடி கின்ற சனத்திரளைக் கலைத்து காவல்கின் றார்கள். இவர்களுடன் ஊர்ச்சனங்களி லும் இருதுறப்போவரையிலே காவல்கா த்துகின்றார்கள். செட்டிகள் தங்களுக்கு இடைஞ்சல் வராதபடி காவல்களையெடுத்து எள்ளும்படி கிளருக்கு மாசுவீத்து சம்படி ன்கொடுத்து வருவார்களாம். அவர்களும் அவர்களோடு கூடியவர்களும் அப்போது பொலிசருடன் துணையாகவந்து கி ன்றுகாவல் காத்தார்கள். செட்டிகள் கன லாபத்தை விரும்பி சனங்களுடைய வயிற் றிலுட்பார்களானால் அவர்கள் தம்வயிற் றுக்கொடுமையாலே செய்யக்கூடாததை யுற் செய்ய ஏவப்படுவார்கள். இருபாலா ரும் கீதியாக நடத்தகொள்ளவேண்டியது.

The Ceylon News.—இலங்கைச்சங்க தி—சுக்காகோ நூதனகாட்சிக்கு வகைவ கையான தேயிலைகளைப்பயன்படுகின்றன. —வதுண்பிலும் காலியிலுமிருந்த புதிய ஓறியன்றல் வங்கி வீடும் விஸப்பப்போ கின்றன.

—மெஸ். எச். எ. ஜயவாடா என்பவர் அப்புகாத்துப் பரீட்சையிலே வந்தா க் கிறார்.

—லோபாட், உவிதர்ஸ், இராமாதன், ஓ என் போர்க்கன் இவர்களுக்குரியாய் பிரமாணிகள் விற்றதிப்போகின்றனர்.

—பலதொழிற் பாடசாலை யாசிரியரொ ருவர் இலங்கைக்கு வருகின்றார். கவன் மேந்தார் தம்பொறுப்பில் அழைக்கின்றார் கள்.

—மாத்தனையிலே ஒரு ஏக்கர் நிலப்பயி ரிலே ஒருமாசத்துக்கு ௩௦௦ இறுத்தல்தே யிலே சரக்காக்கப்பட்டது.

—கொளும்பு டிஸ்திரிக்கு நீதிபதி மெ ஸ். ஓ என் மேரக்கன் வேலையா விழைப் பாருகின்றார். அவர் நூலு வரும் வேலை பார்த்திருக்கிறார்.

—நெயிலிலே தேயிலையேற்றும் சலார் குறைக்கப்பட்டது.

—சந்தேசம்—என்னுஞ் சிங்களப்பத்திரி கையின் அதிகர் காலஞ்சென்றனர். அவ ர்கல்லியில் திறமையுடையவர்.

—கொளும்புத் தபாக்கத்தோர்க்குக் கட்ட டவேலை துரிதமாக நடக்கின்றது.

—சென்ற ௧-௬ எர்ஷ களிலே கொளும் பில் நூதனகைவேலைப் பொருட்காட்சி காட்டப்பட்டது. அப்பொருள்களுட்கில் கிக்காகோக் காட்சிக்கனுப்பவர் தெரியப் பட்டன.

—ஹண்டலாவிலுள்ள குஷ்டரோகிகள் சாலையிலே தற்போது கக கோயாளிகள் பரிகரிக்கப்பட்டு வருகின்றார்கள்.

—டக்டர் நந்தராயக் என்பவர் லண்ட னில் எம். டி. என்னும் வைத்தியசான்றி ராமகாண்டிபட்டம் பெற்று இலங்கைக்கு நுழங்கின்றார்.

—எச்சரிமார்ப் பத்திரிகையை முன் போலப் பெருப்பிக்கவும் வாரியருமுற மாத்திரம் வெளிப்படுத்தவும் அதன் பங் ார் யோசிக்கின்றார்கள்.

A Colonial Peerage.—இலங்கைபோ லங்குமயேறு தேசங்களிலே யுள்ள தருத் த மனுஷருக்குப் பிரப்புப்பட்டம் சட்டநிதம் காண புதிய ஒருவருக்குப் செய்ய வேண்டு மென்றுலோட்காரிநடன் சொல்லுகிறார்.

A new local company.—ஒரு புதிய இ வுங்கக்கொம்பனி—இலங்கைக்கு இந்தியா விலிருந்து மண்ஓடுகளும் கற்களும் கொ ண்ட வந்து விற்கப்படுகின்றன— இலங் கையிலே அவ்வகை கற்களும் ஓடுகளும் செய்து கொள்ளலாம். அதனாலே ஒரு கொம்பனி சோக்கவும் ஓடும் கல்லும், இல நகையிலேயே செய்யலாம் சிலர் முயன்றி ருக்கிறார்கள்.

—லண்டன் பட்டணத்திலே ஓரிடத்தி ல்மாத்திரம் ஒரு கிழமையில் ஒருவட்சம் ரூபாய் மசும் விஸப்படுகின்றன.

—யப்பான் பாவையிலே திட்டுச் சபி ப்புவாத்தகைகள் இல்லையாம்.

—லண்டனின் பிரசுரஞ் செய்யப்படுகிற த்காலவசனி (Times) என்னும் பத்திரி கைக்குப் பிராஞ்சில் நடக்கும் சம்பவங்க ளை எழுதகிற துரைமகனுக்கு வருஷம் ௪௩,௦௦௦ ரூபாய் சம்பளம்.

—ஃபாரி ராவிலே கமக்காரர் கற்று ழைய மாடுகளுக்குத் தீகை வழங்குகிறார்கள்.

—இம்முறை மூன்ற இங்கிலீஷ் மேற்றி ராணியாருக்கு கருதினால் பட்டமருள் படுமாம்.

—இங்கிலீஷ் மந்திரசபை அடிக்கடி கூ டி ஆலோசனைசெய்கின்றது. அபிஷகா ரருக்குச் சயவரக் கொடுப்பதைப்பற்றி யாலோசிக்கின்றார்போலும்.

—ஹக்கேரியிலிருந்து மோருவர் ஓர் துறாது திருப்பங்கிக்கு கால்கூட்டிய யா த்திரைசெய்து போனார். ௧௨௨௨ மைல் தூரத்தை உருநாளால் தாண்டினார். அவ ர் யாத்திரைபோனது யாதமொரு வீசே ஷகிருபை பெறுதற்கல்ல பெற்ற கிருபை களுக்கு நன்றிகுறவாம்.

—ஸபாரியாவிலுள்ள ஸ்கிவிலே 'யெ ன்றுமிடத்திலே கூடிய கத்தோலிக்கச் சங்கத்துக்கு ௨௩ அதிமேற்றிராணியாரும், ௩௦௦ குருநாமம், ௨,௦௦௦ சனப்பிரதிநிதிக ளும் போயிருந்தார்கள்.

—ருசியச்சகிரவர்த்தியின்சகோதரனும் அவருடைய தேவியாரும் ரோமபுரிக்குச் சென்று பரிசுத்த பாப்பரசரைத்தரிசித் தார்கள். அவர் சமுகம் கின்றபோது இ ராசகுமாரன் ருசியாரசு குடும்பத்தார் இத் தேசத்திலுள்ள நூதனபுராதன பொருள் களைப்பார்க்க வரும்வேளைகளி லெல்லாம் கிறித்துவர்கள் சகலருக்கும் ஏக தலைவராய் இருப்பவரைத் தரிசிப்பதும் அவரைப் பூ சிப்பதும் வழக்கமே என்றுசொன்னார். ப ரிசுத்த பிதாவானவர் ருசிய சகிரவர்த்தி க்கும் இராச குமாரனுக்குமுள்ள மேலான மனவளர்ச்சிக்கு வந்தனமுரைக்கின்றே ன் என்று. இராசகுமாரனும் தேவியா ரும் பிரியம்போது பரிசுத்தபிதாவானவர் இத்தத் தரிசனை நன்மை பயக்கு மென்பதி ல்சந்தேகமில்லை. ருசியாவிலுள்ளகத்தோ லிக்க திருச்சபையையுக்குறித்து உம்முடைய சகோதரனிடம் பேசவேண்டுமென்று இராசகுமாரனிடம் கேட்டார். பரிசுத்த பிதாவுடைய கருத்தை நான் என்னுடைய சகோதரனுக்கு வெளிப்படுத்த அவர் மிகுந்த சந்தோஷத்தோடே கேட்டு அனு குந்த சந்தோஷத்தோடே இராசகுமாரன் சொன்னார். அவர்களுக்கு வேண்டிய இ ராச வரிசைகளும் மரியாதைகளும் நடப் பிக்கப்பட்டன.

ஓர்சிறுவனுடைய மறுமொழி.

தன்வயதுக்குத் தகுந்தபடி வளர்ந்தா ருருசியவன் நான் துரைமாரிடத்தில் கு ந்றேயல் செய்ததொன்றிருந்தான். ஒருநாள் அத்துமொர் தங்கள் வழக்

கப்பிரகாரம் அவன் குள்ளனாயிருப்பதை பற்றி அவ்ரைப்பார்த்து "அடே குள்ள ப்பயலே நீ யென்னத்துக்கடாஉதவுவாய் நீ ஒருபோதும் வளரமாட்டாய் அப்படி யே நருங்கித்தான் இருப்பாய்" என்று அவ்ரைப்பிரகாரஞ்செய்து திட்டி லார்கள் அப்போது அச்சிறுவன் அவர்களை ஏறெ டித்துப் பார்த்துநல்லது நான் என்ன செ ய்வேனென்று கேட்கிறீர்கள், நான் கு ண்ணையிருந்தாலும் நீங்கள் நாலுபேர் கூ ச்செய்யக்கூடாத காரியம் நான் ஒருட னே செய்வேனென்று சொன்னேன். அ தற்கு அவர்கள் அதென்னவென்றுகேக் க உங்களைப்போல் சொற்ப காரியத் துக் கெல்லாம் நான் ஆணையிடமாட்டேன். இதுவே நீங்கள் நாலவரும் செய்யக்கூ டாத காரியம் என்றான். துரைமாரின் இதன்கேட்டு வெட்கிப்போகினர்.

இராணியாகியாரும் கத்தோலிக்குச் செப்பப்பட்டகமும்.

மாட்சிமைத்தங்கிய நமது மகா ராணியவ ர்கள் இன்னும் இவரசியாயிருக்கையில் பிராட்ஸ்டையர்ஸ் என்னப்பட்ட கட்டந் தை ஓரத்திலுள்ள ஓர் ஊரில் சிலகாலம்சு க்கியத்துக்காகப்போய் வசிப்பது வழக்க மாம். அப்படி அவ்விடத்தில் போயிருக் கையில் தம்மைப் படிப்பித்தக் கண்த ணித்துவரும் உபாத்திச்சியம்மாளோடு கா ருமொருவன் மலைச்சாரலில் உலாவப்போ ரும்போது அவ்விடத்திலிருக்கும் அர்ச். தேவமாதவின்சொல்லில் போய் வேண் டிக்கொண்டு திரும்பி அவ்லுக் குருவான வரிடத்தில் கிளெகாமர் பேசுவருவது னோடு. இதனால் அவ்விடத்தை விட்டுப் போனபின்னும் அக்குருவானவருக்குத் தம து நிவாசத்திலிருந்து காகிதமெழுதி சக சேமங்களை விசாரித்து வருவார்கள்.

இப்படியிருக்கையில் அவர்கள் அந்தக் கோயிலைச் சங்கிக்கப்போயிருந்த ஒருமுறை கோவிலில் யாரோ ஒருவர் மறந்தவைத் துப்பிரகா ஓர் செப்பப்பட்டம் அவர்கள் கண்ணுக்குத் தென்பட்டது. அப்போது இவரரசி அதையெடுத்துப்பார்த்து அதன் மேல் பிரியக்கொண்டு தனக்குள் அவ்வி தமான ஓர்புத்தகம் தரவேண்டுமென்று குரு வானவரிடத்தில் கேட்டார்கள். அது இ ன்கிலாந்தேசக் கத்தோலிகளுக்குள்ள சா தாரணமாய் வழங்கும் ஆத்திமத்தியாமம் என்னும் ஓர் சிறு புத்தகமாம். இதனால் குருவானவரீயேச்சந்தோஷத்து ஓர் புத் தகம் கொடுப்பினர்.

மகா ராணியவர்கள் வெகு வந்தனன் சொல்லி வாங்கிக்கொண்டு அதிலுள்ள செப்பக்கன் சிலவாள் வாசித்துவந்தார்கள். ஆனால் இந்த அரும்பொக்கிலும் அவர்கள் னையிலே வெகுநாளம் நிலைக்கவில்லை. அ தெப்படியிலேயுள்ள அவர்கள் வாகசாலமு டித்து லண்டன் நகரத்துக்குத் திரும்பின வுடனே உபாத்திச்சியம்மாள புத்தகத்தை யெடுத்துவைத்துக்கொண்டு அம்மாமே க் கள் இந்தப்புத்தகத்தை வாசிக்கக்கூடா தென்றார். இதன்கருத்தென்னவெனில் இவ்வாறத்தேசத்து இராயசர்க்கு பதிதா கையிருக்கவேண்டுமென்பதும் இராணிய வர்கள் கத்தோலிக்கு புத்தகத்தைப் பத் தியாய் வாசித்தால் கத்தோலிக்கு நல்லது வர்களாய்ப் போவார்களென்றும் உபாத் தியம்மாள கொண்டிருந்த பயமே காரணமாம். ஆகையால் உதவாத பேரக் குச்சொல்லி புத்தகத்தைக்கொட்டாமல் ஒளி த்துவிட்டான். பாலிய இராணியவர்களு டைய வேண்டுகோளும் கெடுக்கலும் கா ண்பித்த சலிப்பும் ஆயர்சமும் எல்லாம் வீ ணுப்ப்போயினர்.

பின்பு வருடங்களும் மாதங்களும் நாட் களும் கடத்துபோயின. எல்லாம் மறந்து போனதையால் தோன்றிற்று. ஆகிலும் காரியம் அப்படி மருதும் மறந்தபோதக் தக்கதல்ல. நல்லது, அதைக் கினைப்பட்டுப் படியான காலமும் சமீபித்தது. அப்படியென்றால் இராணியவர்களுக்குப் பரு வமானபோது அவர்களை இங்கிலாந்துதே சத்துக்கு இராக்கினியாகப் பட்டப்போகே கம் செய்தார்கள். அச்சமயத்தில் பிரா ட்ஸ்டையர்ஸ் என்னும் மேற்படிமூலர்க்கு கு வானவர் இராக்கினியவர்களுக்கு ஓர் மங் களமான காகிதமெழுதி அவர்களை வாழ் த்தினார். அதற்கு இராணியவர்கள் மறு மொழியாகத் தமது கைப்பட்டு ஓர்நெத்தி யான காகிதமெழுதி அதில் சொல்லியபிறந் தவாக்கியமாவது:—நல்லது நீர் வாழ்த்தி யபடி நாம் இப்போது இராக்கினியாயிரு க்கிறோம். இப்போது நம்மிடத்தில்மகம் குச் சொந்தமான ஆத்தம் உத்தியானம் என்னும் ஓர்புத்தகம் இருக்கிறது. எப்போ துமது அதை ஒருவரும் கம்மிடத்திலிருந் து பறிக்கமாட்டார்களென்று நம்புகிறோம் என்று எழுதினார்களாம்.

இந்த மகா ராணியவர்கள் மூற்பத்தில் கத்தோலிக்குவெத்ததன்மட்டில் கண்பி த்த பற்றதல் வயதகனர்த்த இறுதிகாலத் தில்லாவது அவர்களுக்கு உண்மையை அறி யும் தீபமாக உதவக்கூடவதாக. நி.இ.து

THE Jaffna Catholic Guardian DECEMBER 17TH.

JAFFNA RAILWAY SURVEY.

We have perused with pleasure Mr. Waring's report upon his preliminary visit of inspection to the country between Kurunegalla and Jaffna. The visit occupied him thirteen days from the 14th to the 27th September last. During this short time he did very satisfactory work, as is abundantly evidenced by his interesting and encouraging report.

Mr. Waring is of opinion that the line should take the following course. Starting from Kurunegalla, it should pass by Yapahu rock, cross Kala-oya, the boundary of the North-Western and North Central Provinces, approach the North Road at Madawachchi, run parallel to it as far as Elephant Pass, then take a short cut, along the shore, to Chavga-cherri, and crossing the Upaar at a short distance from the wooden bridge, run on to Jaffna and thence to Kangesanturai almost parallel to the road to that port.

Of the lie of the country, Mr. Waring thinks that it is by no means generally a dead level except in the Jaffna peninsula. Formation level at Kurunegalla station is 393ft, at Madawachchi about 280ft, and at Vavuniya about 295ft, above mean sea level. There are long stretches of undulating country; but these undulations can be surmounted by gradients not exceeding 1 in 150, without entailing any considerable earth-work. The cuttings between Kurunegalla and Iranamadu will be through earth, quartz rock or gravel for a distance of 154½ miles. Between Iranamadu and Jaffna the cuttings will be few and unimportant. For the purpose of a trustworthy estimate, Mr. Waring thinks that, in view of the generally undulating nature of the ground, it will be desirable to stake out the line.

The principal bridges that will have to be built across streams, etc. are Elephant Pass—1000ft; Kala-oya—350 to 400ft; Malwatta-oya—300ft; Upaar—250ft; Deduru-oya—160 to 200ft; Kimbulana-oya 120ft; and Mi-oya 100ft.

Mr. Waring suggests nineteen stations between Kurunegalla and Kangesanturai, viz.:—1—Yapahu (22½ miles); 2—Ambanpola or Galgamuwa (34½ miles) mainly for watering engines and allowing trains to pass; 3—Kala-oya (46½ miles) for the same reason as the preceding one; 4—Talawa (54½ miles) for the same reason as the preceding two; 5—Anuradhapura (65½ miles); 6—Madawachchi (79 miles) from which the extension to Mannar and thence to India will start; 7—Vavuniya (93 miles); 8—Kallokunkan-Puliyankulam (108 miles) to provide for the traffic from Mullaitivu; 9—Mankulam (121 miles); 10—Iranamadu (135½ miles) chiefly for the convenience of working the line; 11—Elephant Pass (148 miles) also for convenience of working; 12—Pallai (155 miles) which will serve several coconut estates, besides five villages; 13—Kodikamam (162½ miles) where five large villages will be served and where the traffic may be large even at the outset; 14—Chavagachcherri (165½ miles); 15—Kaitadi (168½ miles); 16—Jaffna (176½ miles); 17—Uduvil (180½ miles); 18—Mallakam (184½ miles); and 19—Kangesanturai (187½ miles).

The site chosen for the Jaffna station lies at a short distance from the Pettah, the Port and the Grand Bazaar, "affords some 33 chains in length of available ground and is bounded to the North by Rakka street or the Ariakulam South road, to the west by the Umaiwelli South road, an extension of the First Cross

Street, to the south by Hospital road and to the east by Rasavittotam road. With regard to the extension of the line from Jaffna to Kangesanturai, Mr. Waring says:—

It is evident that if the Kangesanturai branch line be made, and if freight can be found for materials to be consigned directly from England so as to be landed without transhipment and during the south-west monsoon at that port, it might be available as one base from which platelaying could be begun, and at which bridge and other materials could be landed to the manifest advantage of construction operations both in time and money.

On the important question of "Will it pay?" with which the Government is so much concerned, Mr. Waring expresses the following very favourable opinion:—

"I may, I trust, before closing this report not be deemed to be travelling beyond my province in remarking that I was exceedingly struck by the contrast between the undeveloped state of the country lying between Anuradhapura and Elephant Pass, a distance of some 82 miles, and the Jaffna peninsula where apparently every square foot of available land is under the highest and most careful cultivation. I cannot however but think that, with a continued gradual restoration of the ruined tanks which appear to be scattered over the whole country, the land will be gradually again brought under cultivation, especially with the inducements offered to the movements of population and the influx of capital, which I think the construction of the railway will afford, inasmuch as even now I observed that wherever a tank had been restored there were invariably paddy fields under cultivation lying below it. While pending this hoped for development of traffic, I should say that even from the outset no inconsiderable revenue might be derived from the sale of the timber in the very extensive forests which will thus be rendered accessible.

CORRESPONDENCE

✍ We do not hold ourselves answerable for correspondents' opinions.

MISREPRESENTATION.

To the Editor of the *J. C. Guardian*. Sir—The *Hindu Organ* of the 7th Inst has an article headed "The Observer and the Tamils" the length of which, greatly exceeds its worth. The first part of the article deals with the sweeping condemnation passed by the *Observer* on the Tamils that they are "adepts in misrepresentation and absolute lies." In the second part of the article, the writer holds the Senathirajites responsible for "the serious charges brought home to the Tamils by the *Observer*."

Now, it strikes me as very unfair on the part of the Editor of the *Hindu Organ* to regard the Senathirajites as solely responsible for the charge preferred by the *Observer*. In my opinion, the tactics of the Comarawamyites is quite as reprehensible as that of the Senathirajites and both must be held equally responsible for the *Observer* charge, which, let me say, has been brought home, not to the Tamils as body, as stated by the *Organ*, but to the handful of active supporters of the rival candidates for legislative honours.

I write this chiefly to draw public attention to certain misrepresentations contained in the very number of the *Hindu Organ* which takes up so much of its space to expose the misrepresentations of the Senathirajites.

Misrepresentation No. 1 is found in the following sentence:—"Mr. Ramanathan and Mr. Brito, the then rival candidates, were both men of high qualifications and equals in point of influence." Now the fact, the stubborn fact is that in 1879 Mr. Ramanathan was a comparatively obscure individual, while Mr. Brito was widely known and respected. Mr. R. was then a young advocate with no pretensions to learning or ability as was made clear by his escape while at the Presidency College, Madras. Mr. B. on the other hand, was then known as the winner of the Turnour and Mathematics prizes of Ceylon, as Acting Deputy Queen's Advocate and District Judge of Batticaloa, as the author of some Books and as the best English, Latin and Oriental Scholar and the largest landed proprietor among the Tamils. Mr. Brito was then so immeasurably superior to Mr. Ramanathan in every respect that to speak of them as equals in point of ability, wealth or influence is a worse misrepresentation than any which has yet been brought home to the Senathirajites.

Misrepresentation No. 2 is found in the following sentence occurring in one of the paragraphs under "Local and General":—"The Catholic Guardian" is quite mistaken in saying that the fact of Mr. Brito's accepting Mr. Senathiraja as

son-in-law is a proof that he possesses intellectual and moral qualities of a high order as would induce the Catholic community to support him." This is not what the *Guardian* said. I quote the whole paragraph from the *Guardian*, to show that what appeared in the *Hindu Organ* was a garbled extract.

"The fact of Mr. Senathirajah's having married Mr. Brito's daughter had as such nothing to do with the preference shown him by the Jaffna Catholics. What the *Messenger* intended to convey, was, we think, as the drift of the article indicates, that the fact of Mr. Brito's accepting him as his son-in-law is a proof that he possesses intellectual and moral qualities of a high order such as would induce the Catholic community to support him. With regard to Mr. Senathirajah's 'avowed profession of Christianity,' we had been under the impression that i.e. like many other Tamils baptised Protestants, had adopted the sort of esthetic Sivaism said to be in vogue among educated Hindus. But quite apart from his religious beliefs and chiefly in view of his qualities moral and intellectual, we considered, as we still consider, Mr. Senathirajah to be the fitter of the two gentlemen then proposed to fill the Tamil seat and we merely said so."

Let those who so roundly and circumstantially charge others with misrepresentation be careful to keep clear of the fault themselves.

Yours truly

A. TAMIL.

Jaffna 13th December, 1892.

MULLAITIVU.

4th Decr. 1892.

To the Editor "J. C. Guardian".

Dear Sir,

While the outside public is now busy upholding the candidature of Mr. Senathirajah and Mr. Coomaraswamy for the Tamil Seat in the Legislative Council, we, the people of this secluded corner, have quite a different matter to deal with.

While our town has not fully recovered from the panic caused by the two murders, perpetrated within the last nine months, another fresh case has taken place. It is reported that a certain man by the name of Veerakatty, who was residing at Kapapilavu about five miles off, having caught fever, started with his wife and child to go to the adjoining village of Thannattu to get treatment there at the hands of a native quack; that on his way he fell upon his wife, and made a free use of his knife, stabbing and wounding her in several places. The man was found to have a mortal wound in his throat; from the effects of which he died immediately after he reached the hospital premises. A Post-mortem examination and a Coroner's inquest were held on the body on Sunday last, and the results have been submitted for the consideration of the J. P. How the man came to have the wound in his throat remains a mystery to be solved by the authorities. The talk is that the deceased had been entertaining suspicions as regards the fidelity of his wife, and that the incident is the outcome of his suspicions. The woman is in the hospital under the treatment of our doctor.

Not to speak of the facilities and privileges enjoyed by the other towns at the hands of our paternal Government, we are deprived of even the necessary means for the safety of our lives. There are constables and policemen and a lot of other judicial and revenue officers to safeguard the people of other places from all sorts of depredations, to detect crimes, and to arrest criminals. A collection of books containing a complex code of rules and regulations lying dormant in our Kachcherri and Court houses, and a handful of subordinate officers vested with little or no power to attend to our public wants, are all that we are blessed with by the Government. Mr. Short, our worthy magistrate, is the only proper authority to whom we can look for any relief in time of emergency; but, as he is burdened with multifarious duties, he has very little time at his disposal to spend for us. He visits us monthly from Vavuniya, and manages to remain in our midst for a week or so; when, everything goes on very smoothly. The protracted absence of the P. M. is the main cause, I should say, of the present sad state of affairs here. Justice and fair-play being thrown to the background, it is no wonder that crimes should predominate, and become the order of the day.

If we as subjects are required by Govt. to pay a series of tributes to it, is not Govt. on its own part bound by any ties of duty towards us? Why then should it deny us a fair share of the paternal care it bestows on other places?

Yours truly

Fair-Play.

BIRD'S EYE VIEWS.

(By Some body.)

TIRED OF THE WILD GOOSE CHASE. My friend who to save time for me has been kind enough to keep looking up and down those two queer Colombo dailies, the *Baptist Organ* and the *Independent Penny* for something worth reading is quite disgusted and so am I. "Of course there are now and then," he tells me, "deformal bits in the penny paper which you have

already seen fully and properly treated in the *Times* of the previous day." And my friend's countenance puts on one of those meaning smiles of his when I suggest that the over busy L. C. should still further enlarge its big bundle of little Ordinances by just one more dealing with "crudely borrowed newspaper articles." "But does not the garrulous old gent, give a good pen'orth each time?" I ventured. "I'm tired," yawned my friend. And what about the *Observer*?, I asked.

"Hal hal ha!" laughed he, "there's just as much about it as within it, there's the stamped wrapper about it which I generally find as interesting as anything printed within. Something about tea and then the usual rant and cant delivered in the choicest mountebank fashion. Now and then, this weird old spectre of a by gone age of bigotry rises up to calamitate Catholics. When he soars aloft—in his own estimation—enveloped in the thick mists of prejudice, ignorance and malice and from on high prophesies woes to all erring "Romanists," he reminds me—well, of a witch from his native heather astride on a broomstick. Poor old chap!" My friend went on to say that these two Protestant papers the *Observer* and the *Independent* won't have any out-station correspondence that is not duly tinged with Protestant religious bigotry. Any "Romanist" who happens to be a correspondent has to disguise his religion so far as the cooking of his news letters is concerned, otherwise the respective waste paper baskets are called into requisition or the cooking is done in the office.

INFLUENTIAL NOBODIES. I have been told that a certain local non-Catholic paper lately contained some disparaging remarks regarding the political influence of the Jaffna Catholics. It is true that a few of them who got mixed up with the recent Senathirajah meeting formed anything but a tower of strength or a beacon of light. There are those of them who ought to come to the front in purely Catholic movements or gatherings, but who for the frivolous and nonsensical reasons, their imagination conjures up prefer either to remain in the background or to remain away altogether. Among their fellow-Catholics they do not command anything like the influence they might; they purposely isolate themselves and have only themselves to blame for being severely left alone. It is no wonder therefore that these persons, who might have been influential if they would, among their fellow Catholics, get snubbed when they issue from their comparative obscurity to set themselves up as representatives of the Catholics, which they are not, or as political leaders. So it is: from gatherings of Catholics they are absent, though happily not missed, for their places are always supplied by better men; in busy political meetings they take care to be present and are sure to be nowhere. Let these individuals remember that if they want to have any influence among the people of Jaffna they must begin by having it and exercising it among the members of their own community. It is very absurd of course to measure the influence of the whole Catholic body of Jaffna by anything at present in the power of these individuals to do.

THE ISLAND SOUTH OF US. It is just delightful to read the *Messenger* in these days and contemplate with satisfaction the sound thrashings it administers to the *Independent* and other offensive circulating organs. Bravo! say I, lay it on vigorously and bring the fellows to a "sense of their situation." All the same I don't clearly perceive why the "Messenger" should without a modest protest have itself lately called in its own columns the *only Catholic paper in the Island*. A Catholic who wanted a religious representative in the L. C. volunteered the above information by way of preface to his request and the *Messenger* accepted it in simple faith! But of course in Colombo the peninsula of Jaffna is considered to be an out-of-the-way island separated from the mainland by salt water and the absence of attraction. I would not be surprised if the Peninsula—the island I mean—of Jaffna had long ago extricated itself from its peninsular ambiguities and swam clear away through the deep water further north. I am so glad to see that the *Messenger* becomes cheaper by January next. It will now be the cheapest of the Colombo papers for every one who has an eye to his money's worth.

ADVICE FROM THERE! Shamrock and the curiously named Whiff-Sinff family contribute very interesting articles to the *Messenger*. It is however a pity that they do not put headings to their paragraphs, so that busy people such as I presume myself to be, might be able to secure the tit-bits at once. The row between "Shamrock" and "Saxon" on the St. Patrick's Dinner, seems to be over, the latter independent youth, being hopelessly surrounded and reduced to captivating silence. Would Messrs Whiff and Sinff mind changing their names? Their effusive greetings of each other by name make me sneeze, bring tears to my eyes and generally obstruct and delay my progress through the remainder of their conversation.

THE TAMIL SEAT.

(From a correspondent.)

At four public meetings held (1) at the Erelai North Protestant School Bungalow, on the 1st Inst, presided by Rev. Wm. Joseph, Native Minister, American Mission, (2) at the Catholic School Bungalow, Pandetrapu, on the 3rd Inst, presided by Mr. Santiagopillai Bastiampillai, one of the largest landed proprietors in Jaffna, (3) at the Protestant School Bungalow, Sirivilan, on the 7th Inst, presided by Mr. C. D. Velupillai, School Master, and (4) at the Panangam School Bungalow, Changanay, on the 7th Inst, presided by Mr. K. P. Ambalavanar, Head Master of the last mentioned School, Mr. Barrister Senathiraja was unanimously elected as the fittest gentleman to represent the Tamils in the Legislative Council.

Printed and published for the proprietor by O. Andrew at St. Joseph's Catholic Press, Catholic Mission Premises Jaffna.